Ч. 335 (13.534). Львів, вівторок 19. грудня 1933. Pocztowa opłata uiszczona ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей. Болгарії 7·50 зол. Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Радянська Украіна та Німеччина.

МОСКВА, 17. 12. ПАТ. Вперше від часу існування радянської Украіни відбулося в Харкові свято визволення Украіни від німецької окупації. Українська преса присвячує тим роковинам спец. числа. Говорить там про кровавий терор і грабіжницьку експльоатацію Украіни Німеччиною, що мав на своїх послугах тодішній уряд Скоропадського. Подають теж історію протинімецьких повстань на Украіні.

—o—

Пожежа московського ҐПУ.

До Берліна прийшли щойно тепер вістки про пожежу московського ҐПУ, яке згоріло ще 3. грудня. Пожежа повстала над ранком. Гасили до полудня всі відділи московської пожежної сторожі. Цілу дільницю окружила міліція. Зачувати, що в огні згинуло багато вязнів, яких не хотіли випустити, щоби не втікли. З горіючого будинку чути було часто детонації.

Пожежу лучать із „чисткою" серед службовців ҐПУ, яку почав всесоюзний прокуратор Акулов. У висліді чистки арештували кільканацятьох службовців ҐПУ за надужиття та мальверзації. Слідство виявило, що пожежу підложило кількох службовців ҐПУ, які остали в бюрах, щоби спалити документи, які могли скомпромітувати їх або їх протекторів. Цензура заборонила закордонним кореспондентам посилати телеграми про пожежу. Вістка про пожежу прийшла до Берліна окружною дорогою.

—o—

Розмова Бенеша з Бонкуром.

ПАРИЖ, ПАТ. Бенеш і Поль Бонкур у балачці про реформу Ліґи Націй дійшли до переконання, що реформа ця може статися лише способами, які не внесуть змін в основах Ліґи. Уряди держав Малої Антанти бачать в італійських проєктах засіб для навязання дискусії великих держав у справі територіяльних клявзуль версайського трактату. Мала Антанта є рішуче проти того. Німеччина виступила з Ліґи та розброєної конференції, щоби Ліґа не могла займатися розброєними справами та щоби довести до ревізії територіяльних клявзуль версайського трактату. Модифікацію Ліґи можна перевести при рівності всіх держав, які мають своїх заступників у Женеві. Тому вілка конвенція в справі розброєння не може мати значіння, коли її не ратифікують усі держави. Версайський трактат створив Ліґу. Розброєна конференція не буде ніколи нічим більше, як важною комісією Ліґи. Кожна зміна клявзуль версайського трактату чи додаткового протоколу цікавить усіх сигнатарів. Пакту не може довільно змінити ця чи та група держав.

Преса вневняє, що ті основи устійнено в балачках між Бенешом і Поль Бонкуром.

—o—

Присуд за підпал Райхстаґу.

ЛЯЙПЦІҐ, 17. 12. ПАТ. Присуд у розправі за підпал райхстаґу оголосять у суботу. Розправа йшла 3 місяці, з того 6 тижнів у будинку райхстаґу в Берліні. Загалом було 56 засідань, переслухали понад 200 свідків, не рахуючи пів тисячки переслуханих поліцією у вступному слідстві. Зі закордону, м. ін. з СРСР і Болгарії приїхало 15 свідків. Протоколи засідань переступили вчора 115.000 ст. машинового письма, 120 журналістів, у цьому 70 закордонних обслугувало близько 2.000 часописів усього світу. Майже всі консулі закорд. держав прислухувалися розправі.

Голяндія інтервеніює в справі Ван дер Лібе.

ПАРИЖ, ПАТ. Авасова Аґенція повідомляє з Амстердаму, нібито голяндський уряд інтервеніюватиме в німецького уряду на випадок засудження Ван дер Лібе на смерть. Голяндський уряд зверне увагу на факт, що вчинку, який закидують Ван дер Лібе, допустився він іще перед оголошенням розпорядку, що встановляє смертну кару за такі проступки.

Радек заповідає і мир і війну.

Радек помістив в „Ізвєстіях" статтю, в якій каже, що як СРСР закінчить будову нового суспільного устрою, далі вестиме мирну політику. Головним огнищем війни є японська експанзія на Дал. Сході та німецький ревізіонізм. СРСР буде невтральний підчас імперіялістичних спорів за гегемонію. СРСР почне війну лише в обороні соціялізму. Признає лише війну поневолених народів за незалежність. Колиб на СРСР напала якась імпер. держава, то СРСР заключить союз з іншою державою для спільної боротьби проти напасника, одначе не брав би відповідальности за свого імпер. союзника та не брав би участи в його грабіжах інших народів.

В Америці вважають цю статтю натяком на можливість заключення порозуміння СРСР і Америки або Польщі на випадок нападу Німеччини.

Схопили вожда синіх сорочок.

ЛЬОНДОН, 17. 12. ПАТ. На збори ірляндських фашистів, що відбувалися нині в Вест Порті в Ірляндії, прийшов провідник розвязаної організації синіх сорочок генерал О'Дофі, що мав [illegible] промову. [illegible] Поліція окружила дім, де відбувалися збори та хотіла арештувати О'Дофі, одначе стрінулася з чинним спротивом присутніх. Прийшло до сутички, в якій схопили ген. О'Дофі та забрали його й замкнули в місц. вязниці. Факт цей викликав в Ірляндії велике схвилювання.

ПРИМУС ПРАЦІ.

БЕРЛІН, 17. 12. ПАТ. На зборах інжинірів у Гамбурзі сен. д-р Віланд заповів введення в Вільному Місті Гамбурзі примусу праці, що обовязуватиме всіх безробітних у літах 18—25, в скількості ок. 20.000. Їх умундурують. Після переведення примусу підмог не будуть виплачувати, зате члени кадр праці діставатимуть винагороду.

КАБІНЕТНА КРІЗА В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, ПАТ. Леру одержав місію створити новий уряд.

БОНКУР НЕ ПОЇДЕ ДО СРСР.

ПАРИЖ, 17. 12. ПАТ. З поінформованих кол повідомляють, що мін. Бонкур приїде лише до Варшави та Праги, щоби ревізитувати Бенеша та Бека. До Москви мабуть не поїде. На Ке д'Орзей не дістали офіціяльного запрошення від уряду СРСР. До Польщі та Чехословаччини Бонкур поїде після зїзду економічної ради Малої Антанти, себто після 8. I.

БЕЗБОЖНИЦЬКА АҐІТАЦІЯ.

МОСКВА, 17. 12. ПАТ. Традиційна в передсвяточному часі протирелігійна кампанія в СРСР звернена головно проти католицизму. „Рада. Трибуна" заповідає, що 23. грудня відбудуться в усіх польських робітничих клюбах протирелігійні вечорі. Часопис взиває учителів уладжувати такі збори в усіх польських школах.

Крім того видали в польській мові дуже багато протирелігійної літератури. Орган польських комуністів жаліється на сильні забобони серед поляків, які працюють у СРСР та гостро критикує кат. священиків, закидаючи їм, що вони тайні аґенти буржуазії а часто шпіони капіталістичних держав. Загострення в цьому році протирелігійної кампанії, головно за католицькому відтинку, при вдержанні на минулорічнім рівні кампанії у відношенні до інших віросповідань, це найвиразніше запереченння чуток про якийсь плян злагіднення курсу до католицизму в СРСР, до якого нібито мало прийти у висліді балачок у Римі.

ПРОСЯТЬ МУСОЛІНІЯ ДО СРСР.

БУКАРЕШТ, 17. 12. ПАТ. „Курентул" повідомляє, що більшовицький уряд хоче запросити Мусолінія до СРСР.

—o—

НАПАД НА НІМЕЦЬКОГО КОНСУЛЯ

Німецький ґен. консуль на Палестину та сусідні краї Ашендорф подорожував автом по Трансйорданії. По дорозі до Аману напали на подорожних араби та, взявши Ашендорфа за жида, побили його. Завдяки шоферові, що пустив авто з усієї сили, вийшли подорожні ціло. Анґлійська влада висловила спочування.

—o—

ДОЗБРОЄННЯ — ЧИ РОЗБРОЄННЯ.

ПАРИЖ, 17. 12. ПАТ. „Пті Парізієн" повідомляє, що рада міністрів радила вчора над цілістю ведених дипл. балачок. Німецькі предложення в ділянці ефективів, военного матеріялу та безпеки будуть іще предметом дискусії. Думають, що Франція не радитиме над дозброєнням Німеччини, лише над заг. розброєнням.

—o—

БОЛГАРСЬКА ГОСТИНА В РУМУНІЇ.

БУКАРЕШТ, 17. 12. ПАТ. Преса заповідає, що офіціяльна гостина болгарської королівської пари відбудеться в другій половині січня, а около 20. I. болгарського короля ревізитують у Софії рівночасно король Румунії та Югославії.

—o—

РАДЯТЬ НАД ГУЦУЛЬЩИНОЮ.

У Варшаві відбулися в неділю конституючі збори Т-ва Приятелів Гуцульщини при участи представників уряду, війська та сусп. установ. Був станиславівський воєвода Ягодзінський та командант корпусу ген. Попович.

Устійнили напрямні т-ва в справі розвитку Гуцульщини в реґіональнім напрямі.

На парляментарній арені.

Емеритури і ренти в буджетовій комісії сойму.

І. СПРАВА ЕМЕРИТУРИ ДЛЯ ЗЛЬОКАВТОВАНИХ УРЯДОВЦІВ.

Дня 13. грудня ц. р. відбулася дебата над буджетом емеритур і інвалідських рент. У цій дебаті промовляв від Українського Клюбу пос. **Д. Великанович.** При відділі буджету для емеритів порушив він мабуть чи не востаннє на цій комісії справу виплат емеритури для наших зльокавтованих цивільних і військових урядовців, та ще раз ствердив, що на основі віденської конвенції з 30. листопада 1923 р., а зокрема на основі § 1 і 2 непринятим до служби австрійським урядовцям емеритура належиться. Неправно покликується польський уряд на те, що емеритальний польський закон цю справу полагодив, а саме тому, що конвенція була підписана скорше ніж появився польський емеритальний закон (2. XII. 1923). Найменшого права ані матеріяльної підстави не має уряд відмовляти емеритури учителям народніх шкіл, які були на етаті краєвого фонду, а це тому, що весь дорібок того фонду і майно Краєвого Галицького Виділу дістався в руки польського уряду. Не всі міністри однаково інтерпретували віденську конвенцію, бо нам відомо, що напр. бувш. міністер скарбу п. Матушевський стояв на становищі, що треба цю емеритуру виплачувати, надумувався тільки над її висотою. Промовець стверджував, що виплата емеритури не є ніякою ласкою уряду, а тільки сповненням обовязку, принятого на основі взаїмного порозуміння хлібодавця з робітником і на основі емеритальних оплат, які складали службовики. Не вистарчає твердження урядових чинників, що емеритальний закон полагоджує справу зльокавтованих урядовців, бо в такому випадку повстає питання пощо було підписувати окрему конвенцію міжнародного значіння. Панове вмієте писати високопарні слова, як це недавно читали ми в ґазеті „Бунт Млодих", що повинні ви стояти при девізі не „ве віктіс", а „ґльорія віктіс", але глухі ви є на нужду кількох соток покривджених українських урядовців. Промовець стверджує, що мабуть не дуже буде приємно для польського уряду, коли та справа перейде на міжнародній терен.

II. ІНВАЛІДСЬКІ РЕНТИ.

До буджету інвалідських рент промовляв пос. **Д. Великанович** так: Велике невдоволення в українському громадянстві викликує факт нехтування закону про забезпеку інвалідів української галицької армії. Цей закон обовязує від 1. жовтня 1932 р., а до цієї пори не може він мати практичного застосовання з причини вдержання виконуючого розпорядку. Видано зарядження реєстрації українських інвалідів, але хіба на те, щоби спричинити нові кошти через оплачування стемплів і здобування документів. У нинішню пору стан є такий, що не тільки українські інваліди не одержують від уряду признаної матеріяльної помочі, але на місцях робиться їм пакости всякими суспільними чинитьбами, як працями при шарварокових роботах і сповнюванням нічних варт. Повітовим урядовцям не вистарчає, що інвалід без ноги з протезою, або інвалід без очий вже не є в силі сповняти громадських чинитьб. Бачу, що панове справу звосмотрення українських інвалідів хочете покінчити на гарних словах, а відсунутися від принятого матеріяльного обовязку.

Коли йде мова про інших інвалідів з часів світової війни, то знова треба ствердити великі зловживання при ревізії інвалідських причинків на основі маєтку. Не можна порівнювати 8 гектарів гірської землі з подільською, а маємо сотні прикладів, що на терені Карпат відібрано численним нашим інвалідам інвалідські допомоги тому, що вони мають 8 моргів гірської скалистої землі. Также мусимо побоюватися, що при звільнюванні і відбиранні ренти від вдів буде несправедливо трактована українська сторона. Загалом уважаю неслушним позбавлення вдовиць ренти тимбільше, що вже їх небагато буде уповажнених до цього привілею.— На промову пос. Великановича відповів наперед польський інвалід з ББ п. Каркошка, який старим звичаєм накинувся на українську галицьку армію, та м. і. зробив докір, що українське громадянство переслідує тих інвалідів-українців, які стають членами Союзу Інвалідів Польщі.

При кінці відповів також на промову пос. Великановича віцеміністр скарбу п. **Козловський.** Він ствердив, що уряд відмовляє емеритури для зльокавтованих тому, що Адміністраційний Трибунал поставився негативно до цієї справи. Оскільки йде мова про ренту для інвалідів УГА, то міністер ствердив, що час 15 л. затер прикрі настрої громадян, що не має конкретних фактів про нельояльність інвалідів, та що настрій уряду до тої справи є прихильний. Вияснював, що в найкоротшому часі буде ця справа корисно полагоджена.

Треба ствердити, що промова міністра в цьому місці, де була мова про українські справи, була спокійна і безпристрастна, зовсім інша від напастей польського інваліда.

Чи так буде дійсно — побачимо?!

З ЛЕМКІВСЬКИХ ГІР.

ГОСПОДАРСЬКІ ЗЛИДНІ НА ЛЕМКІВЩИНІ.— СЕЛА, ЩО НАЙБІЛЬШЕ ПОТЕРПІЛИ ВІД ГРАДУ. — НАДІЯ НА КРАЩІ ДНІ.

Грибів, грудень 1933.

Бажав би я в цім листі поділитися з нашим громадянством деякими враженнями з Лемківщини, головнож з Грибівщини.

Про віроісповідний склад і церковні відносини на Лемківщині, себто в краківськім воєвідстві, мабуть наше громадянство вже дещо поінформоване. Тому цим разом напишу дещо про теперішні господарські відносини на Лемківщині.

Господарську кризу з усіма її наслідками відчуває сильно і тутешнє населення. По кризі в деревнім промислі впало на тутешнє хліборобство дальше нещастя в цьому році: град, котрий знищив у грибівській окрузі як не в цілости, то майже в половині, цьогорічні плоди. Град цей упав ще 17. червня, а вдруге 12. серпня ц. р. і знищив цьогорічні жнива в отсих селах грибівської округи: 1) Вафка, 61 господарств, ціле село; всі господарства знищені там градом, у зборах на 85 прц.; числячи школу 1 господарства на 1000 зол., є там школи заг. на 61.000 зол.; 2) Фльоринка, всіх господ. 180, знищена половина господарств, себто школи є на 90.000 зол.; 3) Нова Весь (пов. Новий Санч), 300 господарств, знищене в цілости, школа 300.000 зол.; 4) Брунарі Нижні, всіх господарств 60, в половині знищене, школа 30.000 зол.; 5) Брунарі Вижні, 70 господарств, знищене в половині, школа 35.000 зол.; 6) Яськова, всіх господарств 60, знищена в 1/3 частині, школи 20.000 зол.; 7) Клемківка, всіх господарств 60, знищена в 1/3 частині, школа 20.000 зол.; 8) Лосє (пов. Горлиці), 120 господарств, знищене в цілости, школа 120.000 зол. і 9) Більцарева, всіх господарств 120, в половині знищена, школа 60.000 золотих.

Вичислені села — з політичного повіту Новий Санч або Горлиці. Град знищив вправді й інші села на Лемківщині, на заході, в Горличчині і Ясельщині, але через відсутність ближчих статистичних даних їх тепер не подаю.

В наших часописах була вже коротка згадка про ті градові школи, але справа не стратила ще актуальности й тепер, тимбільше, що наші соймові посли обїзджали недавно східні сторони Галичини, що були знищені повеню і збирали статистичні дані, аби якось помочи нашому населенню. Сподіюся, що і Рятунковий Комітет і наші посли візьмуть також під увагу західну Лемківщину, зокремаж вичислені села.

Поза тими елементарними нещастями наш лемко терпить нужду ще й тому, що не має ніяких заробітків, а еміґрація до Америки, така широка в довоєнних часах, урвалася нині зовсім. А та американська еміґрація підсилювала колись дуже поважними грошевими сумами

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 19. ГРУДНЯ 1933.

С. ЯБЛОНСЬКА.

ЛИСТ З КИТАЮ.

ПОВІНЬ В ЮНАНФУ.

Вчасно ранком збудив мене дивний гамір перед моєю хатиною. Виходжу в сад і чую з вулиці вигуки „вода, вода".

Вода водою, колиб вогонь, то що іншого, подумала я і спокійно вернулась спати. Ледви примкнула очі, а тут у двері стукає мій „бой" і кличе мене переляканим голосом.

На мій здивований запит, він коротко відповів „вода".

— У чому-ж річ? перепитую, — я сама бачу, що паде з неба вода, але на це не вспіл помогти. На те мені бой відповів, що це не звичайний дощ, а правдива повінь і що вона вкрила вже четвертину міста водою. Ріки й канали повиливали. Я вийшла на вулицю перед ріку, де справді вода піднялася на 6—7 метрів понад її звичайний рівень.

Ріка пливе з незвичайною силою та денеде вже переливається через височезні широкі береги.

Тепер я зрозуміла паніку мого прислужника, він боявся за мою хатину, що стояла в долині вулички, куди вливалася щораз то дужчими струями вода з ріки.

Я також запримітила, що коли ріка перервалаб беріг, то я з моєю хатиною поплилаб за її течією, мов колись мій прадід Ной.

На мою потіху я згадала, що і я теж маю — хоч правда не корабель — а всетаки човен.

Понад рікою швендяються затурбовані люди; — то загороджують камінням і глиною свої ворота то затикають прірвані водою місця, то підвищують береги ріки. З далека, з міста доходить якийсь хаотичний гамір і крики

Мій бой пояснює мені, що там угорі ріка вилилася геть по місті та долинах, перервала береги і залила все довкола.

Гамір більшав мов би плив щораз то ближче до нас, за рікою, чути виразне тріскотіння, крики та заклики „на поміч".

А ріка все пливе бурхлива, важка безоглядна та несе на своїй поверхні ведра, шмаття, рогожі та бальки, на яких ще вчора стояли доми.

Я казала боєві винести з ґаражику мій човен з наміром поїхати подивитися на повінь. Він перелякано дивився на мене, мов не розуміючи, а врешті відповів, що вже я не зможу їхати по ріці проти течії, бо вона дужча за будь яке судно та весла. Врешті пояснив мені, що я не переїду попід вузкий міст, бо ріка досягає до самого верху, — де, каже, навіть качка не перепливе, а не то човен.

— Ні, відповіла я на його сумніви, — не бійся, я не поїду по ріці. Винеси човен на вулицю, а я підожду аж вода її зовсім прикриє і щойно тоді поїду вгору.

Він пішов за човном. Я вилізла на мур глянути, що діється довкола. Другобіч ріки, перед залізничим шляхом ріка перервала береги і залила величезну рижову долину, замінюючи її на гладеньке озеро. По тім озері вже їхало кілька навантажених човнів, це втікали люди з захоплених осель.

Одної ночі вистарчило, щоби змінити вигляд землі та міста. Врешті загальний дощ припинився, а навіть денеде прояснилось небо.

Забувши про школи, які спричиняє вода, я „модерний Ной" майже нетерпеливо споглядала на вулицю, чи вже зможу поїхати по ній човном, хоч, мов би мені наперекір, уся вода з прибережної вулиці стікала у вуличку вділ, попри мою хату. Я все ще стояла на моїй обсерваторії, коли хтось гукнув на мене по французьки. Здивована, я обернулася і побачила вдолині перед собою тутешнього французького доктора зі своїм знайомим. Вони прийшли повідомити мене про небезпеку, яка загрожувала моїй хатині та запропонували мені переїхати до шпиталю, що має два поверхи. Я подякувала за себе, зате попросила їх заховати в себе мої кінові апарати і мого прибраного сина, китайця, що їх мій бой зараз переніс аж на другий поверх у шпиталь. Коли він вернувся, я все ще розмовляла з моїми опікунами, переконуючи їх, що мені нічого не загрожує та що я з моїм човном завсіди ще вспію втекти, — а навіть може мені доведеться ще ратувати їх самих з їхнього другого поверху.

Врешті ми попрощалися, я злізла з моєї обсерваторії і пішла до мосту, за яким уже не видно було вулиць, тільки широкі та вузенькі канали, що піднялися понад рівень домів. Справжня Венеція, тільки менше весела. Бой приніс мій човен аж до мосту, де я врешті сіла і поїхала у дільниці залиті повінню. Мій бой з мосту ще щось гукав до мене, хоч за хлюпотінням води, що вливалася у доми, я вже нічого не чула. Він певно турбувався за мою хатину, хоч я вирахувала, що в найгіршому разі вода не залле цілої „моєї" долини скорше, як перед полуднем.

Вулицею переїздили побіч мене навантажені клунками візники до колін у воді. На бальконах одноповерхових домів стояли китайці спокійно дивлячися на приплив води, як у долині вода заливала їхні хати. Інші китайці виносили своє майно з крамничок або складали його на столах аж до самої стелі, чекаючи на перепливи повені.

Тій дільниці підмурованих домів справді не загрожувала велика небезпека з огляду на її високе положення. Зате коли я доплила човном до нижчих дільниць, аж жахнулася на вид руїни. З усіх боків стирчали кістяки розвалених домів, інші валилися на моїх очах. Долітав тривожний гуркіт і тріск бальок.

(Продовження буде.)

лемківські сільські господарства і допомогали неодному не тільки жити по людськи, але ще й збільшити свій варстат праці. Сьогодні все те належить до минулого.

Так тепер виглядає соціяльна сторінка життя тутешньої Лемківщини. Про наші благодатини не згадую. Про них докладніше іншим разом. Хіба для характеристики ще додам, що в селі Вафка і Фльоринка були дві кооперативи, обі під наглядом „Русского Ревіз. Союзу". Але вони впали і тепер у ліквідації.

Цікавіше і відрадніше вже те, що від 15. жовтня ц. р. осів тут лікар українець д-р Сорока, лемко. Є надія, що й тутешне населення отрясеться з повоєнних занидів, зорганізується і возьме участь, освідомлене, в загальному українському житті.

В. С.

—o—

З нових видань.

Микола Голубець: ВЧОРАШНЯ ЛЕҐЕНДА. З передмовою автора. „Українська Бібліотека", ч. 11. Накладом І. Тиктора, ст. 128.

Зважився М. Голубець на нелегку тему: на оповідання про те, як українські війська заняли Львів, обороняли його і відступали з нього. Оповідання мало бути популярне, як і треба для „Української Бібліотеки". Воно належить до найудатніших із виданих досі цією бібліотекою.

Вражливого, наболілого сюжету торкнувся автор зручно; не пішов на ґазетний патос, якого вживають наші молоді робітники пера, щоб заповнити ним недостачі анекдотичного матеріялу. Є тут історія кількох тихих героїв, що вміють умирати для народньої справи без театральних жестів і великих слів. Постаті добре зарисовані, можна відокремити в уяві одну від одної, — є навіть деяка інтрига і кілька добрих сцен. Із них можна би розвинути справжню повість, ясно не на 128 сторінках, бо такі малі розміри не дозволяють на ширший малюнок тла, на якусь епічну спробу кривавих боїв. Влучно схоплені такі психольоґічні моменти: у мент національного зриву неодна особа національно несвідома або байдужа прокинулася і зрозуміла, що треба приєднатись до якогось фронту. Є тут і геройства непримітних людей, що могли рішити своєю сміливістю про життя тисячей; добре змальоване безладдя начального проводу і загальна метушня. Зручно вплетений мотив кохання молодої дівчини, що дає найсильніший доказ свого почування, жертвуючи собою.

Оповідання має фрагментарний характер; напр. прихід Усусусів, їхній успіх і відворот займає всього... 20 рядків. Композиція зовсім добра, почуваємо в оповіданні вправлену, легку руку, але таки занадто часто занадто легку, головно у стилі та мові. Коли зважити, що таку книжку написав Голубець за одним присідом, жаль бере за його хист у цьому напрямку. Мова та правопис зовсім невиправлені і є в них сила помилок; деякі слова та фрази живцем узяті з польського та московського. Нема навіть місця їх перечислювати. Саме в популярнім виданні, призначенім для маси, що не вміє відріжнити промахів і помилок від правильних форм, не вільно бути недбайливим.

До оповідання, що може сповнити свою корисну службу, сам автор написав собі передмову про свій життепис і дотеперішню працю. Передмова ця написана напів іронічно з веселим самокритицизмом зовсім не підходить до такого видання і може тільки спантеличити добросердих читачів. Автор сам „сумнівається, чи книжкою типу „Вчорашньої леґенди" обогатив українську літературу".

м. р.

—o—

З кіна.

Як довідуємось, у зимовому сезоні кіно „Паляс" виставить такі фільми: „Прокуратор Аліція Гори" зі Смосарською в головній ролі, „Ніч у Венеції" у мадярській мові з новим співаком Тіною де Патієра і „Графиню Монте Крісто" з Бриґідою Гельм.

Кіна „Коперник" і „Маруселька" заповідають такі новини: „Розкішні клопоти" з Морісом Шевальє, „Фільтаф в Еспанії" з незнаним досі коміком Едді Кантором у товаристві 1000 американських красунь, „Катерина Велика" з Єлизаветою Берне, „Її полк любків" з Марленою Дітріх та її донечкою, „Бунт молоді" Реж. Сесіль де Міль, Парамунт, „Генрик VIII." з Чарлом Лейтоном, Вироб. Юнайтед Артіст, „Геть з жінкою" з Едді Кантором, „В погоні за місяцем" Дуґляс Ферберкс і Бебе Даніельс, „Людина з бляхою" з Борисом Карловом, „Заповіт д-ра Мабузе", „Скандал у Будапешті" з Франческою Ґааль, „Невидний чоловік" на основі повісти Уелса.

Успіхи „Просвіти" значаться успіхами на всіх ділянках нашого життя. Занепад „Просвіти" потягнув би за собою занепад усього нашого доробку. Шануймо себе! Даймо матеріяльні засоби „Просвіті"!

Економічний огляд.

Українська хроніка.

„КОЛЄКТИВНИЙ КУЛАК" І „ВІЛЬНИЙ" ЗБІЖЕВИЙ РИНОК.

Московські телеграми повідомили світ про те, що рад. влада дозволила селянам на Зеленому Клині вільно продавати хліб і збіжжя. Ця влада звільнила теж тамошні колективи на 10 літ а самостійних господарів на 5 літ від податку в натурі. „Ное Фр. Прессе" у власній телеграмі з Москви повідомила, що тепер допущено також **на Україні** і на Кавказі вільну продаж хліба. Чи є це якась переломова подія? Ні, зовсім ні! Засадничо декрет про вільну торговлю збіжем має дату минулорічну, тільки, що його вагу влада причинила, а тепер знову повернула йому значіння. „Вільна продаж" — це теж один з блахманів, які по мистецьки пускає Кремль своїм підданим. На ділі колективи чи самост. господарі можуть продавати свої надвишки тільки **державним або кооперативним торговельним орґанізаціям по конвенційних цінах.** Про це писав на днях широко московський кореспондент „Ґаз. Польскої" Отмар. Від нього довідуємось дальше ось-що: Конвенційна ціна це гуртова ціна, яку її визначує „Конвенційне бюро" кожного району. Вона обовязує всі державні і кооперативні торговельні орґанізації. Вона не має нічого спільного з „ціною, яку довільно формує ринок", про що говорив декрет з квітня м. р. Вона є кільканацять а нераз і кількадесять разів менша від тої і ледви 2—4 разів (залежно від околиці) перевищує просто комічні ціни, які платить „соціялістична батьківщина" за збіже доставлене з примусу. „Отже — пише дальше згаданий Отмар — є бажання випомпувати зі села „надвишки" по цінах конвенційних, при чому „Комс. Правда" накликує „до боротьби за найдокладніше перестерігання тих цін, до боротьби з усіми клясово-ворожими елементами, що хотять запропастити акцію закупів шляхом легковаження конвенційних цін". Ця сама „Комс. Правда" кидає громи в сторону деяких колективів, де відкриває породу **„колективного кулака"**, зараженого — мовляв — спекуляційними, гандлярськими тенденціями. — Коротко: звичайна як досі грабіж під фірмою „вільного закупна по конвенційних цінах". Разом з тим іде голод.

Польська хроніка.

ПРОБЛЄМА ВАЛЮТОВОЇ ПЕВНОСТИ В ТОРГОВЛІ І ПРИ ЩАДНИЧИХ ВКЛАДАХ.

Плинкість курсів світових валют (фунта і доляра) підтримує інфляційну психозу в нас, не вважаючи на запевнювання всіх і вся про непохитність польського золотого. **„Король умер, хай живе король!"** Цей вигук франц. роялістів нагадується нам, коли читаємо в польській пресі, що краєве купецтво зірвало врешті з двовалютовістю, а рівночасно дістаємо до рук оферту калькульовану в долярах, при чому як печатка витиснена така клявзуля: „під долярами треба розуміти доляри Зл. Д. П. Америки в золоті (1 грам золота — 0.731 дол.) що рівняються 8.914 золотим у золоті (1 гр. золота — 5.9244 золотих на підставі розпорядку през. Р. П. з 13. жовтня 1927 р.). Не вважаючи на помітні втрати, яких зазнають ще дальше долярові вкладчики, загрожені стратити повних 50 відс. свого долярового майна, вони не спішаться міняти долярів на золоті. Ну щож? Тиждень тому заявив провідник амер. „Найри", ген. Джонсес, що доляр незалежно від того, який стандард є мірилом його вартости, є найздоровішим грошем на світі. Під кінець жовтня ц. р. краківський „Час" подав квоту 8 міліонів долярів, яка приблизно в той час находилась на щадничих книжечках. Ми не думаємо, щоби за цих півтора місяця до сьогодні вище подана цифра багато змаліла. Поважна загроза франка через події у Франції, а разом з тим загроза золотого бльоку згущувала тільки атмосферу валютової непевности. „Час" в жовтні слушно писав: „Долярові ощадности в Польщі є індивідуально небезпечні, а суспільно-шкідливі". Так, але чи можна дивуватись недовірю вкладчика, коли він уже тричі пережив інфляцію (корони, марки, золоті)?

БОРОТЬБА З КАРТЕЛЯМИ І ДЕЯКІ ЇЇ СУПЕРЕЧНОСТІ.

Після цементового картелю, як відомо, прийшла на чергу справа з карбідовим картелем. Держ. фабрика Азотів у Хожові хоче розвязати умову зі згаданим картелем, що рівняється його фактичній смерти. Розправа в карт. суді назначена на 19. ц. м. Знову на два могутні гірничо-шлеські підприємства, на „Гуту Королівську" і „Лявру" і на кат. С. А. для Гірництва і гутництва, уряд наклав кару по 50 тис. зол. за незголошення картелевої умови до реєстру. Ці події зробили тепер справу картелів дуже голосною в Польщі. Опозиційна преса закидує урядові нещирість у цій боротьбі з картелями мов би то для загального добра. На 153 картелевих договорів, що зареєстровані в Мін. Пром. і Торговлі, в 14 беруть участь державні підприємства безпосередньо, а в 6-ох посередньо.

БУДЖЕТ, МОНОПОЛІ, КОНТРАБАНДА І НЕЛЕҐАЛЬНА ФАБРИКАЦІЯ.

Державні доходи постійно корчаться. Недавно читали ми справоздання держ. залізниць, з якого виходить, що третій квартал цього року приніс залізниці на 14.1 проц. менше ніж минулого. Тепер деякі польські ґазети счиняють шум з приводу щораз менших доходів із держ. монополів (на основі прелімінарія буджету повинні вони дати 1/3 всіх доходів). Вистарчить сказати, що за 3 квартали цього року продано тютюнових виробів **на 100 міл. зол. менше** ніж попереднього за 3 квартали. Причина тому контрабанда тютюну, запальничок, тощо і нелеґальний виріб спірту домашнім способом. Чомусь забувають при тому згадати зростаючу нужду...

Світова хроніка.

СТАБІЛІЗАЦІЯ ДОЛЯРА І ФУНТА І ЗОЛОТИЙ БЛЬОК.

Автор відомої книжки „Дві Европи" з 1929 р., про яку ми в свому часі згадували, Делезі, видав нову книжку п. н. „Боротьба за золото". В ній заявляє автор, що Анґлія через захитання ціни за унцію золота у франках, фактично відірвала золотий бльок від золотого стандарду. Сьогоднішна стійкість валют цього бльоку істнує тільки на око, бо вони стійні тільки у відношенні одна до одної, а не як раніше до ціни золота. Автор уважає, що бльок може істнувати тільки так довго, як довго хитається доляр і фунт. **Їхня стабілізація — мовляв — буде для золотих валют фатальна.** — Колиб це мало бути правдою, то ми мусілиб уже в найближчому часі сподіватись захитання вартости також польського золотого. Як подає преса, Америка переговорює тепер з Анґлією і Францією та хоче стабілізувати доляр на 60 відсотках паритету. Хоч преса пише також про спротив деяких сенаторів, що обстоюють 50 відс., то воно суті справи не змінилоб. Бо справа йде перш усього про те, чи буде вже тепер стабілізація чи її не буде. Найімовірніше, що справа затягнеться до перших днів січня, коли збирається сенат. Однак останні успіхи теперішнього французького премієра зменшують небезпеку для франка. Навіть при 50 проц. девалюації доляра рівень 12.5 франків за доляра не є нічим для Франції страшним, хочби Рузвельта політика цін дальше ділала посередньо на европейських ринках. Так запевняють деякі знавці. Франція, мовляв, дальше залишиться бастіоном непохитности валюти.

СМЕРТЬ РОСІЙСЬКОГО ЕКОНОМІСТА.

Недавно помер у Льозанні М. С. Жекулін, проф. рос. університету і чеської Високої Торг. Школи в Празі та відомий економічний публіцист. Як економічний редактор пресової агенції „Центр. Евр. Преса" публікував свої статті у ріжних европейських мовах. Співробітничав у „Журналь де Женев", а в рукописи залишив книжку „Система радянської господарки".

В. Н-вич.

Дописи.

ТЕРЕБОВЛЯ.

Районова освітня нарада. Дня 8. грудня в день „Просвіти" відбулася районова нарада виділових читалень з Будзанова, Ласковець, Кобиловолок, Кульчик і Слобідки Янівської в Будзанові. Присутніх 20 виділових. Делегатом виділу філії „Просвіти" в Теребовлі був о. Платон Карпінський та урядовець філії. Нараду відкрив о. П. К., що виголосив промову про вагу і значіння просвіти. По нім обговорив справи орґанізаційні урядовець філії „Просвіти", зимових курсів по читальнях і дару „Просвіти". Потім о. Карпінський забрав ще раз голос та обговорив справу діточих відділів при читальняних бібліотеках. Були запитні по-одиноких виділових, на котрі відповідали оба референти.

Загальні збори читалень. Дня 3. грудня відбулися загальні збори читальні „Просвіти" в Деренівці. Головою вибрали о. Петра Глинського. При читальні істнує прекрасний мішаний хор, яким диригує Петро Турула. Читальня влаштувала була 27 серпня концерт у честь Шевченка, а на 17. XII. приготовляє свято-академію в честь „Просвіти". — Дня 4. XII. відбулися загальні збори читальні „Просвіти" в Могильниці, на котрих вибрали головою о. Івана Яворського.

Просвітянські свята. Дня 8. XII. відсвяткували просвітяни села Глещава торжественно день „Просвіти". Рано відчитав о. Дерлиця Службу Божу в місцевій церкві, а по Службі Божій відправив панахиду. Церква була повна народу. З церкви перейшли всі до читальні, де відбулася святочна академія. Перший отворив академію голова читальні Степан Смельський довшою промовою: говорив про значіння книжки й освіти. По нім виступив Павло Смалига, що візвав жіноцтво, щоби гуртувалося в „Просвіті". А третій бесідник Коломиєць Іван закликав виховувати молодь у патріотичнім дусі. Дута орхестра відіграла просвітянський гимн. Потім було кілька декламацій: Бабій Михайло декламував „Грядущим", Юлія Гой „До Основяненка", Мирослав Смельський „Про голод на Україні", Федь Подеворний „Тарасова ніч", Стечишин Василь с. Степана „Не забудьмо за Просвіту". Мішаний хор читальні під управою місцевого дяка Головацького відспівав удатно кілька творів, як: „Великий день", „Привіт гостям", „Сонце заходить" і інші. Також чит. орхестра відіграла кілька музичних кусників. При кінці подякував голова читальні всім присутнім. Академію закінчили відспіванням „Ще не вмерла". В часі академії зложили присутні 13.57 зол. на дар „Просвіті". — Того самого дня відбулося просвітянське свято в Іванчі. Рано була

Сл. Божа і панахида. На Сл. Божій виголосив відповідну проповідь о. Райх Осип, голова читальні. Відтак була в читальні академія, на якій був реферат, співав хор і грала чит. орхестра. Вечором була вистава „Повернувся зі Сибіру". Дохід з вистави вислано на хор „Просвіти" і на „Рідну Школу".

Маркіянові поминки. Дня 3. грудня відбулися в Теребовлі заходом Марійської Дружини гімназистів Маркіянові поминки. Рано відслужив о. Весоловський Службу Божу в місцевій церкві, а по Сл. Божій відправили соборну панахиду за о. Маркіяна Шашкевича: о. Мохнацький, о. Весоловський та о. Кузьма. Вечером в год. 6. в салі чит. „Просвіти" відбулася академія-концерт з різнородною програмою. Вступне слово виголосив о. Весоловський. Співав мішаний хор гімназистів (українців). Були дві декламації: „Бандурист" — деклямував учеиик Гаврилюк Осип і „Підпися" — деклямувала Марія Заплітна. Мандолінова орхестра відіграла кілька творів досить удатно. Вкінці треба згадати ще виступ учениха Мохнацького Юрія, що відіграв на ксильофоні „Die Waldvöglein". Хор та орхестру вивчив і дириґував ученик Паньчишин Евген. Треба вкінці підчеркнути, що „Мар. Дружина" є одинокою організацією, дозволеною нашим ученикам. Її веде провідник о. Весоловський Евстахій.

СТРИЙЩИНА.

Руїна. Неймовірні вісти приходять до нас зі сіл, що до читалень „Просвіти" присилають вибиті на машині готові протести проти рішення Головного Виділу Т-ва „Просвіта" у Львові в справі розвязання філії „Просвіти" в Стрию та установлення Кураторії. В тих готових протестах зазначено, що читальні „Просвіти" не мають признавати авторитету Головного Виділу, тільки дальше повинуватися приказам розвязаного виділу. Але що до Кураторії філії „Просвіти" Головний Виділ Т-ва „Просвіта" у Львові назначив також голову розвязаної філії, мимоволі родиться гадка, що розкладовою працею керують деякі бувші члени виділу. Якщо воно так дійсно є, то всі відповідальні чинники повинні з того витягнути відповідні консеквенції і таких людей викинути поза скобки нашого життя. Думаємо, що провідники читалень „Просвіти" по селах звернуть на ту деморалізацію увагу і в правдивім світлі представлять руїнницьку роботу демагогів.

НОВИНКИ

— **Цьогорічний св. Миколай спізниться!** Як довідуємося, цього року св. Миколай дещо спізниться зі своїми дарунками, тому що перед своєю мандрівкою мусить підкріпити свої сили **пастеризованим молоком Маслосоюзу,** якого дуже додатний вплив випробує на собі кожний, хто буде його вживати замісць риночного молока, дуже часто невідомого походження і якости. 776

— **Важне для всіх.** Не забудьте, що найкращим дарунком на св. Миколи є 3. (Миколаївське) число гумористичного журналу „Жорна".

— **З радія.** Львівська радіостація передаватиме у вівторок, 19. грудня, богослуження з Волоської церкви у Львові. Початок в год. 9.45.

— **Знижка цін хліба.** Від 18. грудня пекарський цех у Львові знизив ціну хліба. Бохонець 1 кг. із житної муки у пекарні 31 сот., у крамниці та на страґані 33 сот.

— **ОУН у жіночій семинарії?** Польська преса повідомляє, нібито урядово стверджено, що влада безпеки після довшої обсервації зліквідувала гурток ОУН у дівочій учительській семинарії в Сокалі. Арештували три учениці V. курсу. При ревізії в них мовляв найшли багато компромітуючого матеріялу ОУН. Арештованих відставили до вязниці при окр. суді у Львові.

— **Сніг, морози, тепло, повінь.** Від пятниці Львів і цілий край навістили великі снігові. Львівська дирекція залізниць вислала на загрожені шляхи снігові плуги. Вони працюють без упину, щоби поїзди не спізнювалися. Всеж на львівський двірець прийшли всі поїзди з спізненням кільканадесять хвилин. Також у станиславівській дирекції поїзди спізнюються. В деяких околицях упало снігу на 50—60 цм. високо. — Наслідком морозу в зах. Німеччині Рен замерз на просторі 5 км. Це дуже рідко трапляється. — У Москві занотували — 33 ст. У большовицькій Білорусі наслідком морозів на залізницях стан катастрофальний, бо нема вугля. Стації неопалені. В вагонах подорожні відморожують собі ноги й руки. В Білорусі занотували кілька смертних випадків наслідком морозу. На ст. Негорелое замерз транспортовий робітник Лукин. Біля Голосова сторожі відморозили собі руки й ноги. — З Москви прийшли вістки, що ледолім „Челюскин" повідомив через радіо, що на географічній ширині 68 ст. і 4 м. та зах. довжині 172 ст. 56 м. (береги півн. Сибіри) від кількох днів тепло, пересічно 1,5—2 ст. вище зера. — У Югославії наслідком сніговиці перервали у багатьох сторонах краю залізничий рух. На шляху Загреб-Спліт сніг доходить до 3 м. високо. — Після великих снігів нараз у Венеції потепліло. Від кільканадцять годин паде безупину дощ, що спричинив повінь. У лягунах вода піднялася більше як на метер, вдерлася до частини міста та залила сутерини. Люди не можуть вийти з хати, бо вода сягає до вікон партеру. На пл. Марка води стільки, що можна плавати моторівками. Вода підноситься з години на годину. — У півн. Мароку паде дощ безупину 47 годин. У Фезі частина туземської дільниці під водою. Вода вдерлася до домів. Один дім завалився. Під звалищами згинула одна жінка. Багато рік у півн. Африці виступило з берегів. Біля Фезу зірвало мости. — Над каліфорнійським побережжам лютує хуртовина. Зірвало вязання найбільшого в світі моста „Золоті ворота", який будують біля Сан Франціска.

— **Повісився кравець.** При вул. Траугута 11. повісився на футрині 30-літній кравець Йосиф Тирович. Кажуть, що покінчив самогубством тому, що не дістав грошей від свого шефа кравця Керницького з Личаківської вулиці.

— **Краєва хроніка.** Під поїзд, що їхав зі Стрия до Ходорова кинувся Каз. Бороденко. Згинув на місці. Причина: нервовий розстрій. — Тернопільський суд засудив Йосифа Ворожбита з Буцнева на досмертну вязницю. Ворожбит утопив у Сереті свою жінку Марію Комар, а жив із Мих. Дільною. — З 1. березня 1934 скасують в Ярославі скарб. уряд. Приналежний до того уряду ланцутський та переворський повіт приділять до скарбового уряду в Ряшеві, ярославський до скарбового уряду в Перемишлі, а любачівський до Жовкви.

— **Похорони селянина-премієра.** У Чехії помер бувш. чехословацький премієр Антін Швегля. Згідно з останнім бажанням покійного похоронили на цвинтарі в селі Гостіважі, де він був хліборобом. У Празі під час похорону прибрали ліхтарні кіром, а прапори опустили до половини машту.

— **Карієра 22-літньої українки.** Цього місяця відбувається в Монтевідео (Уругвай) 7-а з черги панамериканська конференція. У складі ам. конференції є 22-літня Ір. Уляшинська, донька гр.-кат. пароха з Нортгамптону. Американська преса звертає увагу, що дійти до такого становища, яке вона займає в такому віці, рідкий випадок. Вона є секретаркою у головному державному департаменті у Вашингтоні і в Уругваю буде проводити пятьома секретарками американської делеґації. Вона вродилась у Галичині і як дволітня дитина виїхала з батьками до Америки. Скінчила вашингтонський університет і вищу торговельну школу у 17-ім році життя, у першому дозволеному речинці з дуже великим успіхом. І. Уляшинська володіє плавно 9 мовами: українською, російською, польською, чеською, англійською, французькою, німецькою, еспанською та мадярською. Це гарна дівчина з блакитними очима, кучерями, роженька і подобає більш на кінову артистку як на ділового урядовця. Замітне, що її сестра та два брати теж дуже талановиті.

—o—

СПОРТ.

КОПАНИЙ МЯЧ. МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

БРЮССЕЛЯ. Краків — Дівбль Руж 7:5 (3:2).

ҐАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. Лехія — Погонь 1:0 (1:0, 0:0, 0:0).

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Проф. Д. Дорошенко: НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНИ Том. II. (Від половини XVII. століття). Варшава 1933. Стор. 370. Форм. великої вісімки. Праці Українського Наукового Інституту в Варшаві, том. XVIII.

Сергій Даушков: ПОДОРОЖ У СИБІР. Спомини волинського еміґранта про страшне життя на Сибірі. Найкращі оповідання „Самоосвіти", ч. 10. Львів, грудень 1933. Стор. 32, 16°.

ЖУРНАЛИ.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА. Р. VI., ч. 12 за грудень. Зміст: На окраю днів (Актуальні замітки. — Ольховий Іларій: Валюта. Чи курс англ. фунта й амер. долара піднесеться? — Тотоміянц В.: Консументи і продуценти. — Кущинський Антін: Значіння перших кооператив лісових робітників на Закарпатті. — Жід Шарль: Взаємини між кооперацією і публичними органами. — Блашкевич Іванна: По галицькій волості. — З кооперативного світа. — Господарська хроніка. — З преси. — Смерть І. Івасюка.

ВІСТИ З ЛУГУ. Рік VIII., ч. 11 за листопад. Зміст: Праця зимою. — А. Курдидик: Не кинув... (Оповідання четаря). — Праця в „Лузі" у грудні. — Луги в Наддніпрянщині. — Нова лугова пісня (з нотами). — Зима. — З життя Лугів. — Некрольоґ.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Кооп. Український Театр у Львові.

Гостинні виступи Українського Театру ім. Тобілевича.

ЛЬВІВ: саля Муз. Т-ва ім. Лисенка, ювилейна вистава з нагоди 40-літньої артистичної праці Й. Стадника. Год. 8.15, 20. XII. 1933 „ГРА НА ЗАМКУ", анекдота на 3 дії Ф. Мольнара.

Саля Театру Рівнородностей (Нар. Дім): 21. XII. „ПЕППІНА" оперетка на 3 дії Р. Штольца.

22. XII. год. 7.30 веч. „СОНЦЕ РУЇНИ" іст. трагедія на 5 дій В. Пачовського.

Білети вже продаються в Нар. Торговлі, Ринок 36, а в день вистав від год. 6 при касі.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 18. XII. вистава не відбудеться з причини ген. проби „Клеопатри".

Вівторок 19. XII. год. 7.30 веч. премієра „Клеопатра" Норвіда.

Театр Рівнородностей.

Понеділок, 18. XII. год. 7.30 веч. „Стефко".

Вівторок, 19. XII. год. 7.30 веч. „Стефко".

Кіна.

АДРІЯ: „Лицарі сумерку", „Горячка орли".

АПОЛЬО: „Молодість на замовлення".

АТЛЯНТИК: „Ревізор із Петербурга" з Властою Буріяном (на осн. Гоголя).

ВАНДА: „Облава в Парижі".

КАСІНО: „Живемо сьогодні".

КОПЕРНИК: „Білий опир" і додатки.

КОЛІСЕЙ: „Королівський любко", ревія „Р г обильности".

МАРУСЕНЬКА: „Сабра — діти Палестини".

МІРАЖ: „Жінка шпіон" і Бастер Кітон.

МУЗА: „Таємний острів" та весела програма: Льорель і Гарді.

ПАЛЯС: „Утеча перед шлюбом".

ПАН: „Право до гріху" та ревія.

ПАСАЖ: „Під градом куль".

ХИМЕРА: „Король циганів".

СТИЛЕВЕ: „Ромео та Юлія", ревія з Букоємською, Амброзом і Берським.

УТІХА: „Чудотворець" і ревія з Здановичем.

—o—

Закордонне радіо.

Понеділок, 18. грудня 1933.

Відень (517,2) 15.25 Скрипкові твори. 17.20 Фортепян, 18.55 „Тангайзер" оп. Ваґнера; **Братислава** (279,3) 19.55 Словацькі пісні; **Прага** (488,6) 20.00 „Самсон і Даліля" оп. Сен Санса; **Париж** (1725) 21.00 Камер. музика; **Білгород** (430,4) 19.00 Спів; **Ковно** (1935) 19.30 Спів, **Гайльсберг** (276,5) 21.00 Музика до Ґетових творів (спів). **Ляйпціґ** (389,6) 14.55 Концерт, 20.30 Веселий вечір; **Букарешт** (394,2) 18.15 Концерт 20.45 Спів; **Будапешт** (550,5) 19.30 „Тенор", „Каравазз" дві опери; **Рим** (441,2) 17.30 Концерт. 21.55 Камер. музика.

Вівторок, 19. грудня 1933.

Відень (517,2) 15.15 Пісні дівочого хору. 22.20 Концерт; **Кошиці** (293,5) 16.30 Концерт; **Прага** (488,6) 16.00 Концерт сальонової орх.; **Лятті** (1796) 19.10 Спів; **Париж** (1725) 21.00 „Ле Сальтімбанк" оп. Ганне; **Білгород** (430,4) 20.30 Вок. квінтет. 21.30 Пісоньки; **Гайльсберг** (276,5) 20.10 „Низини" оп. Д'Альбера; **Ляйпціґ** (389,6) 20.10 „Іфіґенія" песа Ґетого; **Мінхен** (533) 13.20 Оп. музика. 14.20 Солісти. 17.50 Пісні; **Бреслявл** (325) 21.10 Концерт із нагоди 70-их роковин Масканія; **Осльо** (1083) 22.15 Давні пісоньки; **Будапешт** (550,5) 20.00 Фортепян. 21.00 Сучасна музика; 20.40 „Івась флетист" оп. Ганне; **Рим** (441,2) 22.30 Музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 18. грудня 1933.

7.00—7.55 Раннішня звавин я; 12.05. 12.38 Російські композитори з грамофону; 15.25 Збіжева біржа, 15.30 Господарські вістки; 15.55 Фортепян; 16.40 Лекція фр. мови; 16.55 Скрипка; 17.30 Пісні, фортепян; 17.50 Стенографія; 18.00 Мудрці та поети старинної Греції; 18.45 „Якт кохання" оперетка (з грамофону); 19.10 Всячина, грамофон; 19.25 Муз. фейл. „Давня коляда"; 19.40. 19.45 Спортові вістки; 20.00 Концерт (музика, спів); 21.00 Фейлетон; 21.15 Сцени з „Олафа Триґвасона" песа Берисона, муз. Ґріґа; 22.00 „Остання ніч Івана Кройґера" фейл. Ю. Тепи; 22.15 Танкова музика; 23.05 Грамофон.

Вівторок, 19. грудня 1933.

7.00—7.55 Раннішня звавиця; 9.45 Богослуження з Волоської церкви у Львові; 12.05, 12.38 Сальонова орхестра; 15.25 Збіжева біржа; 15.30 Господарські вістки; 15.40 Вок. музика з грамофону; 16.40 На службі милосердя; 16.50 Грамофон; 16.55 Концерт; 18.00 „У великих відлиларнях сталі"; 18.20 Муз. скринька; 18.35 Спів; 19.03 Зимові лови; 19.15 Всячина; 19.25 Фейлетон; 19.40. 19.45 Спортові вістки; 20.00 „Молодий король" оп. Кальмана, в перерві „Добродійство Чон-Тен"; 22.30 Танкова музика; 23.05 Найгарніші твори з грамофону.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.